

EÖRSI ISTVÁN

Naplómból

ELSÖTÉTÍTETT SZOBÁBAN

*Elsötétített szobában
zseblámpánál a szabadság
rézüstömbe katonásan
beletrombitálja taknyát.*

*Elektromos habverővel
a cseléd majd nekilát —
lesz csemegénk — s ő tudómmel
törli tikkadt nóziját.*

JÁTSZOTTAM MINDEN IDŐBEN

*Játszottam minden időben
mint a szentek s állatok,
de mihelyt ide vetődtem
a játéknak vége volt.*

*Én futok még de a labda
dermedten áll odafönt.
A tribünön kurjongatva,
ütemesen zeng a csönd.*

VERS 02^h-KOR

*Fények szögelik medréhez
két szegélyén a Dunát.
Sebét, mely olajat vérez,
nem látom az éjen át.*

*Áll az idő este óta,
mert a vízár elnyeli.
Felszögelnek ablakomba
várakozás szögei.*

VERS 03^h-KOR

*Aki evett pléhkanállal
csorba csajkából pacalt
s érezte már homlokával
hogyan gyöngyözik a fal,*

*aki víz alatt kiáltott
s átevickélt csöveken,
annak reflektor a rácsok
közén át a szerelem.*

NÖVEKSZIK A CSAPAT

*A heverő köveket már
félek elmozdítani,
hátha alattuk halott vár —
minden zúgban valaki:*

*gangos bérház kútja mélyén,
sínen, autó-utakon,
lehányt ágyon, kötélfélén,
szívben, celluloidon.*

KÉSZ A TRÉFA

*Kész a tréfa: a halottak
ajkai közt ibolya.
Egy kicsit még illatozgat,
mint a mezőn, valaha.*

*A hullaőr mire gondol,
míg egy szép szálát kihúz?
„Ez a vicc virág-szempontról
kevésbé poétikus.”*

HÁROMLÁBŰ EB VONÍTOTT

*Háromlábú eb vonított
míg olvastam a kitett
hullák arcára borított
újságból a híreket.*